

2. Az 1. kérdésre adott nemleges válasz esetén:

Rosshiszeműnek kell-e tekinteni a bejelentőt, ha azért jelent be egy védjegyet, hogy egy versenytársát a megjelölés további használatában megakadályozhassa, noha a bejelentés időpontjában tudja vagy tudnia kell, hogy a versenytárs azonos vagy a megtevesztésig hasonló áruk vonatkozásában azonos vagy hasonló megjelölés használata révén már „vagyoni értékkel rendelkező jogosultságot” szerzett.

3. Az 1. vagy a 2. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Ki kell-e zárni a rosszhiszeműséget akkor, ha a bejelentő a megjelölése számára a vásárlóközönség körében már ismertséget szerzett, és ezáltal oltalmat élvez a versenyjog szabályai értelmében?

(¹) HL L 11., 1994. január 14., 1. o.

2007. november 29-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-530/07. sz. ügy)

(2008/C 37/18)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán és G. Braga da Cruz meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság:

– állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság

a) azáltal, hogy a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (¹) 3. cikkében foglalt határidőn belül nem szerelte fel a megfelelő gyűjtőrendszerekkel Angra do Heroísmo, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo – Cidade, Vila Real agglomerációit,

b) és azáltal, hogy az ugyanezen irányelv 4. cikkében foglalt határidőn belül az Alto Nabão, Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa da Caparica/Trafaria, Costa de Aveiro, Costa Oeste, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Fundão/Alcaria, Lisboa, Matosinhos, Milfontes, Moledo/Âncora/ Afife, Nazaré/Famalicão, Pedrógão Grande, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Nova de Gaia/

Douro Nordeste, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo – Cidade, Vila Franca de Xira, Vila Real agglomerációkból származó szennyvizeket nem vetette másodlagos kezelés vagy egy ezzel egyenértékű kezelés alá,

nem teljesítette az említett, a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv 3. és 4. cikkéből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze a Portugál Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A tagállamoknak a legalább 15 000 lakosegyenértékű (LE) terhelésű agglomerációk mindegyike tekintetében legkésőbb 2000. december 31-ig, a 2 000 és 15 000 közötti lakosegyenértékű (LE) terhelésű agglomerációk tekintetében pedig legkésőbb 2005. december 31-ig biztosítaniuk kellett volna, hogy azok megfelelő települési szennyvízgyűjtő-rendszerrel rendelkezzenek.

Az irányelv 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett szennyvizet vízbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá, az alábbiak szerint:

– legkésőbb 2000. december 31-ig a 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk minden kibocsátott szennyvizét,

– legkésőbb 2005. december 31-ig a 10 000 és 15 000 lakosegyenérték közötti agglomerációk minden kibocsátott szennyvizét,

– legkésőbb 2005. december 31-ig a 2 000 és 10 000 lakosegyenérték közötti agglomerációk édesvízbe és a torkolatokba kibocsátott szennyvizét.

[...]”

(¹) HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.

Az Oberster Gerichtshof (Österreich) által 2007. november 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft kontra LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(C-531/07. sz. ügy)

(2008/C 37/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof (Österreich)

Az alapeljárás felei

Felperes: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Alperes: LIBRO Handelsgesellschaft mbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az EK 28. cikket, hogy az *önmagában* kizárja olyan nemzeti jogszabályok alkalmazását, amelyek csak a németnyelvű könyvek importőreit kötelezik arra, hogy a belföldre importált könyvek tekintetében az utolsó eladóra kötelező eladási árat rögzítsenek és tegyenek közzé, ahol az importőr a kiadó által a kiadó államra nézve rögzített vagy javasolt fogyasztói árnál vagy az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodásban részes államtól eltérő államban székhellyel rendelkező kiadó által javasolt belföldi fogyasztói árnál alacsonyabb árat – az árban foglalt hozzáadottértékadó levonása mellett – nem állapíthat meg, kivéve azonban azt az esetet, amelyben az EGT valamely tagállamában a szokásos vételáraktól eltérő alacsonyabb vételáron vásárló importőr a kiadó által a kiadó államra nézve rögzített vagy javasolt árnál – reimport esetén a belföldi kiadó által rögzített árnál – az elért kereskedelmi előnnyel arányosan, alacsonyabb árat állapíthat meg?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Igazolt-e az EK 30. vagy az EK 151. cikk alapján a könyvgyártás támogatásához, a szabályozott árak melletti széles könyvkínálathoz és a könyvkiskereskedők nagy számához fűződő közérdekre tekintettel az az *önmagában* az EK 28. cikkel – adott esetben az áruk szabad mozgását befolyásoló értékesítési módra tekintettel is – ellentétes, az első kérdésben említett nemzeti törvényben előírt kötött könyvárszabás, amelynek célját egészen általánosan „a könyvek mint kulturális javak szerepének, a fogyasztók méltányos könyvárakhoz fűződő érdekeinek és a könyvkereskedelem üzemgazdasági adottságainak” szükséges figyelembevételében határozták meg, annak ellenére, hogy hiányoznak azon empirikus adatok, amelyek alátámasztanák, hogy a törvényben előírt kötött könyvárszabás eszköze alkalmas az általa elérni kívánt cél megvalósítására?

3. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén:

Összeegyeztethető-e az első kérdésben említett nemzeti törvényben előírt kötött könyvárszabás az EK 3. cikk (1) bekezdésének g) pontjával, valamint az EK 10. és az EK 81. cikkel még akkor is, ha az időben és tárgyában közvetlenül kapcsolódott a könyvkereskedőknek a kiadók által a kiadói termékek tekintetében rögzített árakhoz való korábbi szerződéses kötöttségéhez (1993. évi Sammelreverssystem), és e szerződéses rendszert váltotta fel?

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2007. november 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Falco Privatstiftung és Thomas Rabitsch kontra Gisela Weller-Lindhorst

(C-533/07. sz. ügy)

(2008/C 37/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Alperes: Gisela Weller-Lindhorst

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (Brüsszel I. rendelet) 5. cikke 1. pontjának b) alpontja értelemben vett „szolgáltatásnyújtásra” irányulónak kell-e tekinteni azt a szerződést, amellyel a szellemi tulajdon jogosultja a másik szerződő fél részére e jog felhasználási jogát biztosítja (licenciaszerződés)?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

2.1. A szolgáltatást a tagállam minden olyan helyén nyújtják, ahol a jog szerződés szerinti felhasználása engedélyezett és ténylegesen meg is valósul?

2.2. Vagy a szolgáltatást a licencijogosult lakóhelyén, illetve központi ügyvezetésének helyén nyújtják?

2.3. A 2.1. vagy 2.2. kérdésre adott igenlő válasz esetén joghatósággal rendelkező bíróság a jog más tagállamban vagy harmadik államban történő felhasználásából eredő licencdíjakról is jogosult-e dönteni?

3. Az első vagy a 2.1. és a 2.2. kérdésre adott nemleges válasz esetén: a licencdíj fizetéséhez kapcsolódó, a Brüsszel I. rendelet 5. cikke 1. pontjának a) és c) pontja szerinti joghatóságot továbbra is az Európai Közösségek Bíróságának a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i egyezmény (Brüsszeli Egyezmény) 5. cikke 1. pontjához fűződő ítélkezési gyakorlatából eredő elvek alapján kell-e megítélni?

⁽¹⁾ HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.